

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1
Březen 2011, r. XV. č. 159

Milosrdenství chci, a ne obět':

Postní doba: Historie a význam

V počátcích křesťanství se v Jeruzalémě slavila pouze jedna slavnost: Velikonoce. Půst začínal v předvečer soboty a trval až do sobotní noci (vigilie), kdy se slavily Velikonoce. Končil o této veliké noci velikonočním přijímáním.

Tento půst jako příprava se postupně prodlužoval. Nejdříve to byly tři dny ("Velikonoční třídění"), posléze se postilo celý Svätý týden. Brzy se půst začal držet celé tři týdny a konečně, na konci III. století, se křesťané v Egyptě na památku Ježíšova postu na poušti začali postit celých 40 dní, po které se připravovali na velikou slavnost Velikonoc.

Již Svätý Augustin hovoří ve IV. století o postní době jako o všeobecné praxi rozšířené v celé Církvi. Nešlo zde však pouze o půst, jak napovídá název. Bylo to závěrečné období přípravy katechumenů na křest, který se konal o Velikonoční noci. Žadatelé o křest, kteří prokázali svou touhu po novém životě podle evangelia, byli o této noci představováni ve společenství věřících. Každou neděli se konaly poslední přípravy na křest: nejprve "skrutinia" - osvědčení katechety, že jsou dobře připraveni. Další neděli probíhalo Vyznání víry a bylo jim předáváno Kredo, neděli poté Otčenáš. V neděli, kterou od Velikonoc dělila již jen velmi krátká doba, se zříkali d'ábla, hříchu atd. Po II. vatikánském koncilu Církev opět obnovila tento postup při křtech dospělých. Moje zkušenosti, které jsem získal po dobu několika let s mládeží i dospělými, ukazují, že tento způsob je velmi podnětný a radostný pro celé křesťanské společenství.

My, co jsme již pokřtěni, o Velikonoční noci obnovujeme náš křestní slib. Není to rituál, ani pouhá vzpomínka. Je to zkouška naší uvědomělosti. Žijeme tak, jak jsme se zavázali svým křestním slibem? Obnovujeme i dnes v pravdě vyznání víry a touhu "přejít" ze smrti do života? Křtem bylo do naší duše zaseto zrno křesťanství. Roste, je ochromeno nebo zcela odumřelo?

Po mnoho staletí byla postní doba také posledním obdobím pokání a přípravy na smíření s těmi, kteří porušili křestní závazky spácháním výjimečně těžkého hříchu: vražda, cizoložství..., a byli po dlouhou dobu zbaveni možnosti přijímání. Na Zelený čtvrtek jim bylo dáváno rozhrěšení, aby se společně s ostatními mohli účastnit tohoto velkého svátku.

Je zřejmé, že toto období je pro nás plné významu a života. Postit se neznamená pouze odpírat si jídlo. Je to zříkání se všeho, co se nelíbí Bohu. Ježíš a židovská tradice vždy spojovala půst-modlitbu-almužnu. Tyto tři úkony byly nerozlučně spjaty. Prožijeme toto výjimečné a silné období v radostném odříkání se jako neoddělitelnou součást Velikonoc, tohoto tak významného svátku.

P. Vít Mariusz Marciniak OSA

Váš administrátor farnosti
P. Vít Mariusz Marciniak, OSA

Barborka a Jan Palach

V národním poníku Svoboda tiskařské závody jsem mohl v pracovních přestávkách volně chodit po oddělení u tiskárny a pozorovat, jak se tisknou noviny a časopisy, kuchařky, a bohužel i tak zvaná umělecká pornografie. Vždy jsem objevil něco nového a zajímavého a někdy si popovídal se zajímavými lidmi. Ale největší překvapení jsem zažil, když na jedné rotače byla připevněna sklenička s rozkvetou barborkou. Žasl jsem dvakrát, poprvé, že ve vzduchu prosyceném výparů toluenu, kyselin a jiných chemikálií vykvetla barborka. Jaká úžasná životní síla byla dána Stvořitelem do malé větvičky! A podruhé, že se v tomto drsném prostředí našel muž (u rotačky pracovali jen muži), který větvičku ulomil, přinesl a upevnil na rotačku. Dojem byl ještě silnější, když kousek od barborky byl připevněn portrét Jana Palacha z Mladého světa, který se na této rotače tiskl. Silně jsem zatoužil poznat autora této výzdoby. Zakrátko jsem poznal muže silnější postavy s brýlemi. Na můj dotaz, jak se dostal do tiskárny, mi tiše vyprávěl: „*Jsem profesionální hudebník a hrál jsem v orchestru na jednom velvyslanectví; v přestávkách jsem pronesl politický vtip, zaslechl jej tajný policista a ten večer jsem hrál na velvyslanectví naposled*“. Trpce pronesl, že mu bylo nabídnuto, aby „šumařil“ v hostincích, vinárnách a barech. Rozchořčeně ponižující nabídku odmítl a začal pracovat jako pomocný dělník u rotačky. Maně jsem si vzpomněl na příležitostnou báseň Viktora Dyka k padesátinám přítele. „*Měnit svět zůstává úkolem i pro padesátileté muže. Vše se mění, jen tajní policisté zůstanou*“, napsal drsně sarkasticky básník. Vidím-li rozkvetou barborku, vzpomenu si na Jana Palacha a hudebníka z tiskárny, děkuji Bohu, že jsem jej poznal a věřím, že opět hraje vážnou hudbu a vypráví politické vtipy bez rizika, že bude potrestán, i když ví, že tajní policisté zůstali.

PA

Potkala jsem...

Musím se přiznat, že vždycky, když obdržím popelec, podvědomě mám uloženo v hlavě, že nemám zapomenout na jeho výmaz při odchodu z kostela. Letos jsem se prvně potkala s popelem sypaným na hlavu a říkala jsem si, jaký je to užitečný způsob pro zapomětlivé kajícíky!

A pak jsem šla v den udílení letošního popelce k večeru na metro a následně na tramvaj a v různých částech Prahy, kterými jsem projížděla, nastupovali a vystupovali kajícíci s popelovými tečkami, křížky, čmouhami a bylo jich tolik, že některou chvíli převyšovali na refýži kolem dopravních prostředků neoznačené.

Co se to stalo? Tolik pražských kajících nestydících se za označení! Protože jsem zvědavá, zeptala jsem se jedné skupinky chlapců a dívek, co to mají na čele? Poučili mě, že dnes je popeleční středa, začíná půst a oni, i když tedy nejsou křesťani, „byli na popelci“, protože o tom od rána slyšeli v rádiu a je to moc užitečný zvyk, který bych si také mohla dopřát.

E. B.

**** V tomto měsíci mají narozeniny tito naši farníci:**

3.3. Andulka Kokošková; 5.3. Michal Polák; 6.3. Jakub Urban; 10.3. Carmen Paděrová; 12.3. Lucie Svobodová; 13.3. Markéta Kučerová; 15.3. Štěpán Svoboda; 18.3. Michal Polák; 24.3. Štěpán Doležal; 26.3. Anna Svobodová; 28.3. Miloš Kopa; 28.3. Vojtěch Verner; 31.3. Alžběta Týndlová.

Vše dobré pro každého, s jistotou, že se za něj modlíme

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“ (Sv. Augustin)

Svatý Boží lid

Název tohoto malého příspěvku se vám může zdát nudný, ale uvědomte si, že když čtete v Písmu svatém, v knihách či jiných textech o Božím lidu, tak je to především o lidech ve farnostech, a především o tobě, milý bratře a sestro, neboť já i ty tvoříme Boží lid. Měl jsem příležitost strávit v klášteře Augustinského společenství celý týden, mohl jsem hledat Boží vůli v povolání k řeholnímu životu a především vidět život farnosti – vás všech! Váš život, vaše farnost mě zaujala natolik, že jsem se rozhodl tento článek věnovat vám.

Může se zdát, že povolání k řeholnímu životu je něco významnějšího, něco důležitějšího, nežli je povolání k „farnímu životu“. Ani jedno, ani druhé není více či méně důležité, neboť jak řeholník, tak farník je povoláván, dnes i zítra, k lásce k Ježíši Kristu. Jejich povolání je ovšem rozdílné ve službě, v úkolech, jaké mají buď řeholníci k farníkům, či farníci k řeholníkům. Není snad úkolem řeholníka modlit se za své farníky, kteří jsou ve světě, jít jim příkladem, povzbuzovat je skrze svátosti a kázání a stále jim stavět před oči Spasitele světa? Není snad úkolem farníka modlit se za církev, podporovat a živit služebníky církve, svědčit lidem o Kristu ve světě a účastnit se mše svaté?

Ne každý může být povolán k řeholnímu životu, k tomu, aby sloužil u oltáře Pánu, a ne každý je povolán k tomu, aby sloužil Pánu v lavici před oltářem. Je snad méně, když se modlíš v lavici k Pánu, než když se modlí kněz u oltáře ke stejnému Bohu jako ty? Je snad více, pokud se modlí kněz u oltáře, než když se modlí prostý farník v dřevěné lavici? Není! Zdrojem svatosti není oltář, nebo dřevěná lavice – ale Ježíš Kristus – Spasitel, který k nám přichází s prostou otázkou: „Miluješ mě?“ Z naší odpovědi na tuto otázku vyplývá i naše svatost. Ale je tomu skutečně tak?

Z lásky k Pánu vyplývá naše svatost a ta se odráží na chování a jednání každého z nás. Ale nezapomínejme, že ne každý z nás se narodil v bohaté rodině, ne každý z nás měl ve svém životě dobré vzory chování, a tak někdo stavíme dům z cihel a někdo z bláta a větví. Není možné, aby každý z nás hořel v lásce ke Kristu jako ty, bratře či sestro, ale je možné, aby jeho láska zmizela a zemřela. Proto nehleď na to, jak velký je plamen u tvého bratra či sestry, ale na to, jak se můžeš podílet o „dřevo a uhlí“, které máš, aby jeho plamen se zvětšoval či nevyhasl úplně.

Krásné na této farnosti je, že je zde možné vidět společnou radost ze společné svatosti, která vychází z Boha Otce i Syna i Ducha svatého napříč jazykovými i kulturními rozdíly. A „o tom“ katolická církev má být. Nebo snad ne? :)

Miroslav Orel

Rozpočet farnosti na rok 2011

Příjmy	
Kostelní sbírky	225 000 Kč
Dary na kostel a pastorační	175 000 Kč
Celkem	400 000 Kč

Náklady na pastorační	
Setkání mládeže s papežem	40 000 Kč
Farní slavnosti	15 000 Kč
Setkání ministrantů	5 000 Kč
Ostatní pastorační náklady	22 500 Kč
Celkem	82 500 Kč

Výdaje	
Spotřeba materiálu	150 000 Kč
Spotřeba energie	80 000 Kč
Opravy a udržování	20 000 Kč
Příspěvek na charitu	30 000 Kč
Náklady na pastorační	82 500 Kč
Svépomocný fond	22 500 Kč
Ostatní služby a náklady	15 000 Kč
Celkem	400 000 Kč

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“ (Sv. Augustin)

Poznáváme sv. Augustina Augustinovo jmenování vlastního nástupce

www.svatyaugustin.cz

V roce 426, tedy čtyři roky před smrtí Augustina Aurelia, se v jeho biskupském městě Hippo Regio stala významná událost. Existuje o ní dochovaný zápis uložený v archívu města Annaba, jak se nyní toto přístavní město v severovýchodním Alžírsku jmenuje.

V Augustinově katedrální Bazilice pokoje, která byla oproti většímu počtu donatistických chrámů dlouho jedinou katolickou basilikou v celém městě, se sešlo množství věřících, duchovních i několik okolních biskupů na mimořádné události.

Stárnoucí hipponský biskup se po mnoha odkladech ve svých téměř dvaasedmdesáti letech nakonec rozhodl k dlouho uvažovanému kroku. Jmenování nového biskupa, respektive biskupova nástupce, v té době bývalo provázáno častými intrikami, soupeřením, pomluvami a podobně, a takových možných nechutností chtěl své milované hipponské věřící Augustin ušetřit. Sám o tom před celým shromážděním v kostele řekl: „*Bůh chtěl, že jsem do tohoto města přišel v síle života. Ale poněvadž vím, že při smrti biskupů bývá pokoj přerušen soupeřením a ctižádostí, musím, pokud je na mně, předejít takovému neštěstí ve vašem městě. Prohlašuji vám tedy všem, že je mojí vůlí, která je také, jak doufám, vůlí Boží, abych za nástupce měl kněze Heraklia.*“

Augustin tedy před přítomnými vyslovil svoji vůli přenechat praktické řízení svého úřadu mladému a velmi schopnému a zbožnému knězi Herakliovi a stáhnout se do ústraní. Cítil se již velmi zesláblý z nekonečného množství úkolů a povinností, které na sebe před mnoha lety ochotně a dobrovolně vzal, a chystal se především ve svém objemném díle s pomocí spolubratrů udělat určitý pořádek. Toužil své celoživotní dílo předat příštím generacím nejen přehledné, ale zároveň se chystal některé své dřívější myšlenky lépe objasnit, mnohé přímo opravit (spis *Retractationes* 426 - 427), a některé teze dokonce zcela vyřadit.

Ještě před několika lety by si sebevědomý a suverénní Augustin myšlenku na opravu některých svých dřívějších tvrzení pravděpodobně vůbec nepřipustil, nyní se však na základě dalších poznání a nabytých zkušeností k tomuto kroku v nevídané pokoře odhodlal. K tomu potřeboval především čas a klid, kterého se mu v době jeho biskupského úřadu permanentně nedostávalo.

V úřední listině, popisující tehdejší atmosféru v bazilice po Augustinově prohlášení, se dále praví: *Na ta* (shora citovaná Augustinova) *slova zvolal lid: „Díky Bohu! Chvála Kristu!“ A to volání se opakovalo třiadvacetkrát (!). „Kriste vyslyš nás! Zachovej nám Augustina!“ To zvolání se opakovalo šestnáctkrát. „Bud' naším otcem! Bud' naším biskupem!“ Opakovalo se to osmkrát.* Dnešnímu věřícímu jen těžko představitelnou tehdejší atmosféru v hipponské Bazilice pokoje lze snadno vysvětlit ze širšího pohledu. V prvé řadě musíme mít na paměti nesmírný africký temperament a snadnost okamžité davové reakce. Augustinova kázání věřícím běžně trvala hodinu, hodinu a půl, a v chrámech tehdy ještě neexistovaly pro věřící lavice. Mnozí poutníci a další věřící, unavení i podráždění z mnohahodinových cest v africkém žáru, na jeho bohoslužbu tedy přijížděli většinou nejen hladoví, ale i vyčerpaní, takže bylo téměř pravidlem, že v dusné a vždy zaplněné bazilice lidé omdlávali. Navíc byli velmi temperamentní obyvatelé Numidie zvyklí slova kněží hlasitě komentovat, doplňovat, nebo i velmi hlučně projevovat případný nesouhlas, stejně jako výkřiky a davovým skandováním „odměňovali“ kněze za líbivá slova.

Nebylo výjimkou, když biskup Augustin přerušil bohoslužbu, aby se lidé mohli na čerstvém vzduchu najíst a odpočinout, a teprve pak bohoslužba pokračovala. Na druhou stranu výbušný temperament svých oveček zažívalo v té době mnoho kněží, kteří se například po dobře nepromyšleném vyjádření stali terčem skutečného fyzického násilí od svých vlastních farníků... Stačilo špatné pochopení slov, nedokonalá znalost domácího punského jazyka, rozhodnutí proti vůli farníků, jejich neuvážená kritika a podobně, a z milovaného pastýře se stal během pár

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“ (Sv. Augustin)

okamžiků psanec vyhnaný s celou rodinou daleko do pouště. To je jen malý náznak atmosféry a poměrů, ve kterých čtyřicet let pracoval a budoval církev její velký Učitel a Otec Augustin, a jen drobná ilustrace k popisované události.

Zápis ze slavnosti pokračuje Augustinovým opatrným a diplomatickým vysvětlováním důvodů, které ho vedly k uvedenému kroku a pokračují slovy: „*Tu lid zvolal třináctkrát: „Bohu díky! Chvála Kristu!“*“ Následuje další citace biskupa a slova: „*Načež lid zas zvolal dvacetšestkrát (!): „Děkujeme ti za tvou volbu!“*“ Velmi náročný obřad se nakonec chýlí ke zdárnému konci biskupovými slovy: „*Nezbývá mi nic jiného, než vás poprosit, abyste alespoň ti, kteří to umějí, podepsali listiny. Váš souhlas je nutný, projevte jej aklamací.*“ Analfabeti totiž tvořili drtivou většinu římské říše, a například ani Augustinova matka Monika neuměla číst ani psát a celé úryvky z Písma si pouze pamatovala z kázání.

Herakliovo jmenování nástupcem velkého hipponského biskupa tedy nakonec dopadlo dobře především proto, že o jeho přednostech a o své touze po klidu dokázal Augustin s největším úsilím nakonec své vášnivé farníky přesvědčit. Jeho nesnadno získaný a ve skutečnosti jen velmi relativní odpočinek a klid na práci ale bohužel trval už jen necelé čtyři roky...

Marcel Černý

Být při tom

Původně jsem chtěla napsat jen hezké poděkování za veškerou Vaši podporu pěstounských rodin, zejména za vánoční dárky. Pak jsem si ale říkala, že se s Vámi rozdělím o trochu pěstounského zákulisí.

V noci se mi zdál sen. Byla jsem nemocná a do naší rodiny jsme dostali další dítě. A protože to dítě mělo takové divné jméno, moje děti využily toho, že jsem odstavená v posteli a dítě přejmenovaly. Daly mu jméno Anděl. Když jsem se uzdravila, moc jsem se zlobila, že překročily svoje kompetence. Kdo se dnes jmenuje Anděl??? A pak jsem se probudila. Sen skončil.

Hned ráno volala sociální pracovnice, jestli by k nám do rodiny nemohla umístit chlapce přímo z nefunkční rodiny, protože mu v jeho biologické rodině jde o život. A tak k nám přišel...no, Anděl. Neměl andělské chování. Byl agresivní, sprostý, nevychovaný, bez učebních i hygienických návyků. A když dělal, že mě zabíjí pistolí a řval: „Musíš chcípnout, protože tě nenávidím“, říkala jsem si: „Tak tohle je ten anděl“.

Teď už jsme spolu několik měsíců. Největším jeho strachem je, aby o nás nepřišel. O svoji novou mámu. O svoji novou rodinu... tátu i sourozence. Touží po tom, u nás zůstat napořád. Společně pracujeme na změně jeho návyků i charakteru. Je to vlastně docela hodné a snaživé dítě. Většinou ☺.

Každého Bůh nevolá k tomu, aby se postaral o takovéto složité dítě. Ale každého volá ke konkrétnímu úkolu. Každý jsme důležitý a jedinečný v Božím plánu. Bůh je ten, kdo dělá úžasné věci skrze nás. A já jsem vděčná, že mohu být při tom, když mění životy a úděl dětí. Ale hodně mě to stojí. Nemyslím tím peníze, dala jsem tomu celý život.

I Vás něco stojí, když Bůh skrz Vás jedná. Děkuji Vám, že jste se nechali Bohem použít k podpoře pěstounských rodin, k nákupu vánočních dárků. Na dárkách bylo vidět, že byly nakupovány i baleny s láskou.

Ať Vám Hospodin požehná. Ne za to, co pro Boha i pro lidi děláte, ale proto, že i Bůh nám všem chce dávat dobré dary.

Jana Frantíková

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“ (Sv. Augustin)

Augustiniánská škola „sv. Augustin“

Jak to bude v 1. a 2. třídě ve školním roce 2011/12

Školní učební plán

Ve škole se vyučuje podle školního vyučovacího plánu a ročního rozvrhu, který respektuje všechny požadavky kladené na základní vzdělání

V každém ročníku bude jen jedna třída (max. 24 dětí)

Od první třídy je výuka cizích jazyků

Specifická výuka:

Ve škole je předmět náboženství v rozsahu jedné povinné hodiny týdně, zařazený do běžného rozvrhu. Rodiče přihlášením dítěte respektují tuto skutečnost. Osnovy předmětu i pedagogický přístup vycházející z osvědčené augustiniánské pedagogiky, jsou v plném rozsahu popsány ve schváleném RVP a ŠVP. Přijímání jsou žáci všech vyznání i ti, kteří nemají žádné náboženské zázemí.

Bude větší kontakt rodičů s učiteli a jak?

Augustiniánská pedagogika je vystavěna i na nejtěsnější spolupráci a soustavném kontaktu s rodiči (rodiče se pravidelně s pracovníky školy setkávají, aktivně spolupracují při naplňování programu školy, tutor - třídní učitel - je neustále k dispozici rodičům i dětem pro individuální spolupráci).

Mimoškolní aktivity:

Jak bude organizovaná školní družina?

Školní družina je otevřena od 7.00 do 17.00. Program práce je tvořivý, odpočinkový a počítá s vytvářením přátelského a současně kooperujícího společenství této součásti školy.

Kroužky:

Možnost navštěvovat kroužky je nabízena od pondělí do čtvrtka odpoledne Sport

Hudební kroužek

Modelářství

Výtvarné techniky

Šachy

Jazyky

Dramatický kroužek

Počítač

Financování školy:

Škola je financována MŠMT ČR.

Příspěvek rodičů ve výši cca 1000 Kč je určen pro platbu za nadstandardní výuku cizího jazyka a jednoho ze zvolených kroužků.

Platba za každý další kroužek je 250 Kč.

Další aktivity:

Škola v přírodě

Víkendové setkání ve sv. Dobrotivé. Příležitost k setkání v přírodě.

Jazyky pro rodiče. Bude se vyučovat španělský a anglický jazyk pro rodiče dětí školy. Kurzy jsou zdarma a probíhají ve večerních hodinách s rodilými mluvčími.

Kontakt se školním kaplanem. Pracuje s dětmi a rodinami, nabízí duchovní doprovázení.

Kontakt se školním psychologem. Ten pracuje rovněž s dětmi i rodinami.

Víkendové aktivity pro rodinu. Během května se organizují víkendová setkání pro rodiny, kde se probírají témata související se vzděláváním a výchovou.

Svátek školy (Fiestas) se slaví vždy 2. víkend v červnu a je to příležitost radostného setkání celé školní rodiny.

Cestování s cílem výměny zkušeností s augustiniánskými školami v zahraničí

Zápis do 1. - 2. třídy probíhá!

Škola sv. Augustina, Hornokrčská 3, 140 00 Praha 4 – Krč,

Podívejte se na naše internetové stránky: www.skolasvatehoaugustina.cz

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“ (Sv. Augustin)

Víš, že...?

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti první čtvrtek v měsíci - **3. března 2011** od 19,30 hod.
- * **Setkání pro mládež od 18 let v klášteře 11. 3. od 18,30.** Je to možnost setkávat se, popovídat si o zajímavých tématech, naučit se něco nového, slavit spolu u kávy, čaje anebo piva.
- * V sobotu 26.3. jsme všichni pozváni na pracovní **brigádu do kláštera ve sv. Dobrotivé**. Sraz v 9,30 před klášteřem. Zpět budeme okolo 16 hodin.
- * **Svatost pomazání nemocných a starších lidí** ve farnosti se uskuteční 20. března při mši sv. v 9,30 hodin. Zájemci, přihlaste se v sakristii.
- * **Skupina mládeže** ve farnosti chystá v neděli 13.3. po mši sv. v refektáři prodej „koláčků“. Výtěžek bude použit pro jejich cestu do Madridu na mezinárodní setkání mládeže s papežem Benediktem XVI. v srpnu 2011. Podpořme, prosím, mládež naší farnosti!
- * Od pondělí 14. března do pátku 18. března budeme my augustiniani z farnosti mít **duchovní cvičení**. Mše sv. ve 12,15 bude jako obvykle. Večerní mše sv. během tohoto týdne **nebude**. V naléhavém případě kontaktujte prosím otce karmelitány u Pražského Jezulátka.
- * 19. března slavíme slavnost sv. Josefa. Poutní mše svatá ve 12,15 v kostele sv. Josefa.
- * Farní postní rekolekce se uskuteční od pátku 1.4. do neděle 3.4. na Svaté Hoře u Příbrami. Povede je P. Filip Suchán, OPraem. Zájemci, přihlaste se u pana faráře Víta, který podá další informace, anebo v sakristii, do 25.3.
- * Změna: **Večerní mše sv.** v neděli bude od 27. 3. od 18,00 hod.
- * **Křížová cesta** v době postní je každý pátek a každou neděli v 16,30 v kostele sv. Tomáše.
- * **Katecheze pro dospělé:** Setkání každou středu od 19,30 v klášterním refektáři. Je to setkání určené k prohlubování poznatků křesťanského života. Všichni jsou vítáni. Téma tohoto roku: Boží přikázání.
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

Dobrou chuť

Kachna na česneku

V české kuchyni je kachna spojena s knedlíkem a zelím. Známe i kachnu na medu nebo po pekingsku. Já moc o knedlíky nestojím, tak jsem si kdysi našla tento recept a docela mi to doma prošlo jako občasná alternativa. Bylo to v dobách, kdy Ríša měl strach, aby nám děti neumřely hladu, tak se sousedem provozovali malou drůbežárnu u nás na zahradě. Drůbežárna už není, ale recept zůstal.

Kachnu omyjeme, osolíme a potřeme rozmačkaným česnekem, jak kdo má rád, podlijeme vodou a obvyklým způsobem upečeme. Kdo má rád cibuli, může pod ni dát i jednu cibuli nakrájenou na kostičky, aby se dobře rozpekla a zahustila výpek. Je dobré použít hlubší pekáč s poklicí kvůli další úpravě pokrmu, já mám oválný kastrol a ten je na to akorát.

Když je kachna upečená, vyjmeme ji z kastroly a do výpeku dáme vypranou rýži v množství podle počtu osob, můžeme dát kousek másla pro zjemnění chuti, dolijeme vodu, aby byl poměr tak 2:1 voda a rýže, přisolíme a nasypeme mražený hrášek, opět v množství, jak kdo máme rádi (já dávám sáček hrášku pro 4 osoby). Přikryjeme poklicí a dáme dusit do trouby.

Když je rýže hotová, poklademe ji rozporcovanou kachnou a necháme v troubě ještě prohřát.

Dobrou chuť

Hanka

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“ (Sv. Augustin)

XIII. Augustiniánský týden
„Sv. Augustin, přátelství a smíření“

Program

26. dubna.

12:15 *Začátek 13. augustiniánského týdne.*
Slavná mše svatá. Panna Maria Matka dobré rady

18:00 *Zahájení výstavy: „Staré výtisky knih sv. Augustina v augustiniánské knihovně kláštera sv. Tomáše v Praze“*

18:30 *Přednáška: ThDr. Luis Marín, OSA: „Doba sv. Augustina a doba naše“*

27. dubna.

18:00 *P. Mgr. Jan Pořtz, OCD: „Přátelství u sv. Augustina“*

28. dubna.

18:00 *P. Mgr. P. Jan Koblížek: „Je politická vláda důsledkem hříchu? - spor scholastiky se svatým Augustinem“*

29. dubna.

18:00 *P. PhDr. William S. Faix, OSA: „Náhrobky v augustiniánském klášteře u sv. Tomáše v Praze“*

30. dubna

18:00 *Průvod s Pražským Jezulátkem do kostela sv. Tomáše. Mše sv.*
Ukončení augustiniánského týdne.

Na co se můžeme těšit za pár měsíců... ?

- * Od 26. do 30. dubna se koná **13. augustiniánský týden** (bohoslužby, přednášky, koncerty...)
- * 4. června pořádáme **14. pouť do kostela ve sv. Dobrotivě** v Zaječově. Je možno se přihlásit v sakristii.
- * **Dětský tábor 2011:** od 15. července do 24. července. Sv. Dobrotivá, Zaječov. Už přijímáme přihlášky. Formulář na www.augustiniani.cz
- * **Pouť do Compostely:** Od 2. do 11. srpna. Už nejsou místa!
- * **Mezinárodní setkání mládeže s papežem:** v Madridu od 16. do 21. srpna.

Pro vnitřní potřebu církve vydává
 ©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2011
 tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz
 Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.
 Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“ (Sv. Augustin)